

predpoklad, že aj nové spory, ak nebude možné nájsť jednoznačnú odpoveď v novej právnej úprave, sa budú inšpirovať predchádzajúcimi riešeniami.

Podstatným pre aplikačnú prax je vývoj v oblasti súdnej ochrany vo veciach sporov vo vnútri združení na Slovensku i v Čechách, podľa právnej úpravy na Slovensku účinnej pred 1. júlom 2016, v Čechách pred 1. januárom 2014, ktorý sa ustálil v podstate na troch základných prístupoch. Prvým je, že vnútrospolkové žaloby sa prejednávajú v civilnom konaní, nie v správnom konaní. Potvrdil to napríklad Ústavný súd Českej republiky v roku 1998 v prípade vylúčeného člena z poľovníckeho združenia, ktorý žiadal zrušiť rozhodnutie členskej schôdze o jeho vylúčení. Súd konštatoval nasledovné: a) rozhodnutia združenia nie sú rozhodnutiami verejnej správy, preto sa nemôžu preskúmať v správnom súdnictve; b) v správnom súdnictve sa preskúmajú aj rozhodnutia orgánov záujmovej samosprávy a iných právnických osôb, no iba ak ide o výkon verejnej správy; c) z historického aspektu – zákon o združovaní občanov hovorí o preskúmaní, teda preskúmané rozhodnutie má byť v zmysle kasácie potvrdené alebo zrušené, ale zákon č. 83/1990 Zb. nadobudol účinnosť pred zavedením správneho súdnictva, preto je primerané použitie prvej a tretej časti Občianskeho súdneho poriadku (Občianskeho soudního řádu), no na rozdiel od správneho súdnictva to nevyklučuje dokazovanie; d) ide o občianske súdne konanie *sui generis*, kde je príslušným okresný súd, aplikuje sa princíp kasácie a neaplikuje sa piata časť o správnom súdnictve (porovnaj nálež ÚS ČR z 10. marca 1998, sp. zn. IV. ÚS 9/98; dostupné na: <http://kraken.slv.cz/IV.US9/98>).

V druhom rade ide o prístup, ktorý sa vyvinul v procese aplikácie práva, podľa ktorého okruh možných spolkových žalôb je širší, ako vyplýva z pôvodného § 15. Zohľadniac konkrétne okolnosti prípadu - nielen „člen združenia“ – a nielen proti „rozhodnutiu orgánu združenia“ môže podať návrh na súd.⁴

Tretím základným prístupom je zdržanlivosť súdu pri zásahu do vnútorného autonómneho priestoru združenia v prípade sporov vzniknutých vo vnútri združení.

Zmeny zasahujúce zákon č. 85/2005 Z. z. o politických stranách a politických hnutiach s účinnosťou od 1. júla 2016

S účinnosťou od 1. júla 2016 v dôsledku zákona č. 125/2016 Z. z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku, čl. CXI, došlo

⁴ Porovnaj napríklad jednotlivé príklady dokumentujúce súdnu ochranu v spolkových veciach z českého prostredia: DAVID, L., BÍLKOVÁ, J., PODIVÍNOVÁ, M. *Přehled judikatury, Soudní ochrana člena spolku, církve a politické strany*. Praha : Wolters Kluwer ČR, a. s., 2011.

k niekoľkým zmenám aj v zákone č. 85/2005 Z. z. o politických stranách a politických hnutiach v znení neskorších predpisov.

Slová „najvyšší súd“ a „krajský súd“ vo všetkých tvaroch sa v celom texte zákona nahrádzajú slovami „správny súd“ v príslušnom tvare. Podľa novej úpravy všetky konania vo veciach politických strán budú podliehať úprave zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Prípadne sa použijú ustanovenia zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, pretože podľa § 2: *„Podľa tohto zákona sa postupuje, ak je daná právomoc súdu, pokiaľ Civilný mimosporový poriadok, Správny súdny poriadok alebo iný zákon neustanovuje inak.“*

V konaní o registrácii politickej strany s účinnosťou od 1. júla 2016 proti rozhodnutiu o odmietnutí registrácie politickej strany alebo politického hnutia nie je možné podať rozklad ani žalobu na najvyšší súd podľa tohto zákona (porovnaj zmenu v § 7 ods. 10 zákona č. 85/2005 Z. z. o politických stranách a politických hnutiach).

Zmeny sa dotýkajú aj konania o zmene údajov zapísaných v registri strán, v prípadoch zmeny sídla strany, zmeny zaregistrovaných stanov a konania o zápise nových stanov do registra strán. S účinnosťou od 1. júla 2016 už nemožno rozhodnutie o odmietnutí takého zápisu preskúmať najvyšším súdom a nemožno proti nemu podať rozklad (porovnaj zmeny v § 9 ods. 5, § 11 ods. 4 a § 12 ods. 5 zákona č. 85/2005 Z. z.).

V súdnej ochrane člena politickej strany došlo k nasledujúcej zmene. Pôvodne pred 1. júlom 2016 mala súdna ochrana nasledujúcu úpravu: *„§ 19 Súdna ochrana – (1) Ak člen strany považuje rozhodnutie orgánu strany za nezákonné alebo odporujúce stanovám, môže do 30 dní od prijatia takéhoto rozhodnutia požiadať krajský súd o jeho preskúmanie. (2) Právoplatné rozhodnutie podľa odseku 1 doručí krajský súd ministerstvu. (3) Podanie člena strany podľa odseku 1 doručené ministerstvu nemá právne účinky, iba sa založí do zbierky listín.“*

S účinnosťou od 1. júla 2016 § 19 znie: *„(1) Právoplatné rozhodnutie správneho súdu o žalobe, ktorou sa člen strany domáha určenia, že rozhodnutie orgánu strany je nezákonné alebo odporujúce stanovám, správny súd doručí ministerstvu. (2) Žaloba člena strany podľa odseku 1 doručená ministerstvu sa len založí do zbierky listín.“*

Konanie vo veciach politických práv upravuje piata hlava, § 375 a nasl. SSP. Politických strán sa dotýkajú ustanovenia prvého a druhého dielu – Konanie vo veciach registrácie politických strán a Konanie o žalobe generálneho prokurátora na rozpustenie politickej strany.

Je tu obsiahnutá úprava nasledujúcich žalôb: a) žaloba na určenie, že návrh na registráciu politickej strany nemá nedostatky; b) žaloba na preskúmanie

rozhodnutia žalovaného (ministerstva) o odmietnutí registrácie politickej strany; c) žaloba na preskúmanie rozhodnutia žalovaného (ministerstva) o odmietnutí zápisu zmeny údajov zapísaných v registri strán alebo rozhodnutia žalovaného o odmietnutí zápisu nových stanov do registra strán; d) žaloba na určenie, že rozhodnutie orgánu politickej strany je nezákonné alebo odporujúce stanovám. Žalobcom v prípadoch a) až c) je prípravný výbor politickej strany, všetci členovia prípravného výboru politickej strany a politická strana; žalovaným je ministerstvo, osobitne sú určené aj lehoty. V poslednej žalobe (d) je žalobcom člen politickej strany, ktorý považuje rozhodnutie orgánu politickej strany za nezákonné alebo odporujúce stanovám a žalovaným daná politická strana, pričom žaloba musí byť podaná do 30 dní od prijatia napadnutého rozhodnutia orgánu politickej strany.

Ustanovenia § 384 a nasl. SSP obsahujú úpravu o konaní o žalobe generálneho prokurátora na rozpustenie politickej strany. Účastníkmi takého konania sú generálny prokurátor a žalovaný, teda politická strana, ktorej rozpustenie sa navrhuje.

Správny súdny poriadok v § 11 [písm. d) a e)] určuje, že vecná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je v konaniach o žalobe o odmietnutí registrácie politickej strany a o žalobe generálneho prokurátora na rozpustenie politickej strany. Okrem toho je vecne príslušným krajský súd. Miestne príslušný je krajský súd, v ktorého obvode má sídlo orgán verejnej správy, ktorý rozhodol v prvom stupni, ak zákon neustanovuje inak.

Zopár slov o poľovníckych združeniach, poľovníckych organizáciách a Slovenskej poľovníckej komore

Samostatnú oblasť združení predstavujú poľovnícke združenia.

Ich základnou úpravou je zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve v znení neskorších predpisov, ktorý s účinnosťou od 1. septembra 2009 zrušil predchádzajúcu úpravu v tejto oblasti – zákon č. 23/1962 Zb. o poľovníctve. Do 31. augusta 2009 vznikali poľovnícke združenia podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov, pričom boli povinné splniť podmienky zákona o poľovníctve. „Nový“ zákon o poľovníctve výslovne vyňal úpravu združovania na výkon práva poľovníctva zo zákona o združovaní občanov, a preto na poľovnícke združenia sa v súčasnosti vzťahuje výlučne úprava „nového“ zákona o poľovníctve.

Napriek tomu, že až dosiaľ zostáva v bežnom používaní zaužívaný pojem „poľovnícke združenie“, menej „poľovnícky spolok“, „poľovnícka spoločnosť“, „poľovnícka spoločnosť“, „poľovnícky klub“, „združenie poľovníkov“, „poľovnícke združenie“, nový zákon o poľovníctve zaviedol jednotnú terminológiu. Zákon č. 23/1962 Zb. o poľovníctve používal pojem „poľovnícke združenie“ [§ 4 ods. 1: *Občania*

s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorí majú platné poľovné lístky, môžu vytvárať poľovnícke združenia alebo iné poľovné spoločnosti (ďalej len „poľovnícke združenia“)].

Subjektom združovania na výkon poľovníctva podľa „nového“ zákona o poľovníctve (zákon č. 274/2009 Z. z.) je poľovnícka organizácia.

Podľa § 32 zákona č. 274/2009 Z. z. poľovnícka organizácia je zadefinovaná nasledovne: „Na účely tohto zákona sa poľovníckou organizáciou rozumie právnická osoba zriadená podľa tohto zákona, ktorá je organizáciou, ktorá nie je založená na účel dosiahnutia zisku, ktorá združuje občanov Slovenskej republiky, ktorí sú držiteľmi poľovných lístkov, a iné fyzické osoby na účel ochrany a presadzovania oprávnených záujmov svojich členov na úseku poľovníctva; má sídlo na území Slovenskej republiky; je zapísaná v centrálnom registri, ktorý vedie ministerstvo; riadi svoju činnosť stanovami, ktoré musia byť v súlade s týmto zákonom a ostatnými, všeobecne záväznými právnymi predpismi. Poľovnícka organizácia môže mať svoje organizačné zložky, ktoré majú právnu subjektivitu v rozsahu určenom v stanovách poľovníckej organizácie.“

Potvrzuje to aj prechodné ustanovenie v § 80 ods. 9: „Občianske združenie registrované na výkon práva poľovníctva podľa osobitného predpisu (t. j. zákon č. 83/1990 Zb.) je poľovníckou organizáciou podľa tohto zákona.“

Prechodné ustanovenia určili týmto subjektom povinnosti, ktorými sa mali zosúladiť s novou právnou úpravou (napr. § 80 ods. 12, § 80a ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z.). Preto v prípadoch, kde právna úprava hovorí o poľovníckej organizácii, súhrnne tak nazýva všetky poľovnícke združenia vzniknuté podľa predchádzajúcej právnej úpravy aj podľa súčasnej.

V kontexte súčasnej právnej úpravy možno poľovnícke organizácie charakterizovať ako subjekty obdobné svojou podstatou občianskym združeniam, teda subjektom vzniknutým pri výkone práva slobodne sa združovať, a to v oblasti poľovníctva.

„Nový“ zákon o poľovníctve však ustanovil aj celkom nový subjekt v oblasti poľovníctva. Zriadila sa Slovenská poľovnícka komora s vlastnou právnou subjektivitou (§ 41 a nasl. zákona č. 274/2009 Z. z.). Z jej vnútorného členenia je zrejmé, že sa člení na obvodné komory, ktoré pôsobia spravidla v územnom obvode okresného úradu a ktoré združujú poľovnícke organizácie, ďalej základné organizačné jednotky komory a napokon držiteľov platných poľovných lístkov s miestom trvalého bydliska v tomto územnom obvode, ktorí nie sú členmi základných organizačných jednotiek. Základnou organizačnou jednotkou komory sú právnické osoby a fyzické osoby, ktoré v súlade so zákonom vykonávajú právo poľovníctva

v poľovních revíroch, ako aj právnické osoby, ktoré majú v predmete činnosti výkon práva poľovníctva, chovu zveri, starostlivosti o zver a jej životné prostredie.

Slovenská poľovnícka komora je samosprávnou organizáciou a verejnoprávnou korporáciou. Reprezentuje výkon záujmovej samosprávy, ktorej postavenie, úlohy a financovanie komory sú upravené v zákone o poľovníctve. Ide o organizáciu osôb postavenú na členskom princípe, pričom členom komory je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá sa podieľa na chove zveri, starostlivosti o zver a jej životné prostredie vrátane jej lovu. Podrobnosti o vzniku a zániku členstva v komore, ako aj postavenie a úlohy obvodnej komory upravujú stanovky komory.

Vo výkone práva slobodne sa združovať vo sfére poľovníctva je teda potrebné odlišovať združovanie v komore s povinným členstvom od združovania v združeniach *sui generis*. Keďže významnú oblasť sporov vzniknutých vo vnútri poľovníckych združení dosiaľ predstavovali opatrenia uložené podľa ich vnútorných predpisov v disciplinárnom konaní, osobitne vylúčenie člena poľovníckeho združenia, je potrebné si všimnúť, ako je v súčasnosti upravená oblasť disciplinárnych konaní v zákone č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve. Zvlášť, ako je upravená možnosť domáhať sa súdnej ochrany voči rozhodnutiu združenia, dnes poľovníckej organizácie.

Dôležitou súčasťou oprávnení Slovenskej poľovníckej komory je disciplinárna oblasť. Komora rieši disciplinárne previnenia držiteľov poľovních lístkov prostredníctvom disciplinárnej komisie [§ 42 ods. 1 písm. m)], pričom disciplinárna komisia je orgánom komory. Osobitný disciplinárny orgán a disciplinárne konanie však môže byť aj súčasťou stanov poľovníckej organizácie.

V rozhodovacej činnosti súdov v oblasti sporov vzniknutých vo vnútri združení na výkon poľovníctva došlo k niekoľkým zmenám. S účinnosťou od 1. septembra 2009 na preskúmanie žaloby, ktorou člen namietal nezákonnosť alebo rozpor so stanovami rozhodnutia združenia, bol na prvom stupni príslušný krajský súd. Táto zmena vyplynula z vyňatia združovania v oblasti poľovníctva spod právnej úpravy zákona o združovaní, kde sa obdobné žaloby riešili pred okresným súdom. Zmena znamenala preskúmanie nie v civilnom, ale v správnom konaní. Zákon o poľovníctve v súčasnosti nemá osobitnú úpravu súdnej ochrany člena poľovníckej organizácie, ktorý namieta rozpor rozhodnutia poľovníckej organizácie alebo rozhodnutia Slovenskej poľovníckej komory so zákonom alebo so stanovami.

Proti právoplatnému rozhodnutiu Slovenskej poľovníckej komory (napríklad disciplinárnemu opatreniu – vylúčeniu člena) je možné podať všeobecnú správnu žalobu o preskúmanie jeho zákonnosti podľa Správneho súdneho poriadku (§ 177 a nasl. SSP). Prípadne je možné podať iné prostriedky ochrany podľa tohto zákona. Podľa novej koncepcie Správneho súdneho poriadku správne súdy nerozhodujú o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam orgánov

verejnej správy. Správne súdy po splnení zákonom ustanovených predpokladov rozhodnutia týchto orgánov preskúmavajú na základe správnej žaloby. Vecne príslušným je krajský súd.

Iná je situácia v prípade rozhodnutia poľovníckej organizácie, respektíve niektorého jej orgánu. Tu je namieste v prípade namietania rozporu so zákonom alebo stanovami použitie ustanovení o žalobe podľa Civilného sporového poriadku, obdobne ako pri rozhodnutí orgánu občianskeho združenia.

V tejto publikácii sú usporiadané rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, ktoré sa viažu na spory vzniknuté pri uplatňovaní „nového“ zákona o poľovníctve (zákon č. 274/2009 Z. z.). Z vybraných rozhodnutí je zrejмый trend ustáľovania v rozhodovacej činnosti a hľadania jednotného prístupu. Zo starších rozhodnutí (uplatňujúcich ešte zákon č. 23/1962 Zb. o poľovníctve) sú uvedené tie, ktoré vzhľadom na interpretáciu povahy subjektov združovania na účely poľovníctva, ako aj povahy ich rozhodnutí, sú pomôckou aj pre súčasný výklad aj riešenie v aplikačnej praxi. Všetky rozhodnutia vznikli pri uplatňovaní Občianskeho súdneho poriadku, preto sú uvedené ustanovenia tohto právneho predpisu. V súčasnosti možno všeobecne odkázať na príslušné ustanovenia Správneho súdneho poriadku a Civilného sporového poriadku a prostriedky ochrany tak, ako bolo uvedené vyššie.

Autorka

Bratislava, august 2016

---

1. PRÁVO SLOBODNE SA ZDRUŽOVAŤ A ZDRUŽENIA

1.1 Sloboda združovania, vznik združenia a odmietnutie registrácie

Právo založiť združenie

čl. 11 Dohovoru

Právo zakladať združenia je neoddeliteľnou súčasťou práva zakotveného v čl. 11 Dohovoru. Možnosť zakladať právne subjekty na spoločné presadzovanie záujmov je jedným z najdôležitejších aspektov práva slobodne sa združovať, bez ktorého by toto právo bolo zbavené akéhokoľvek obsahu. Spôsob, akým národná právna úprava vníma túto slobodu a ako ju orgány aplikujú, svedčí o miere vyspelosti demokracie v danom štáte.

(rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Sidiropoulos proti Grécku z 10. júla 1998, sťažnosť č. 26695/95, § 40)

Sloboda vytvoriť si združenie

čl. 11 Dohovoru

Najdôležitejším aspektom práva na slobodu združovania je to, že občania by mali mať možnosť vytvoriť právnickú osobu s cieľom kolektívne konať v oblasti ich vzájomného záujmu. Spôsob, akým vnútroštátna legislatíva chráni slobodu združovania a spôsob, akým štátne orgány aplikujú relevantné ustanovenia v praxi, vypovedá o rozvoji demokracie v príslušnej krajine. Účast občanov na demokratickom procese je do veľkej miery zabezpečená prostredníctvom spolupatričnosti so spolkami, do ktorých sa môžu občania zapojiť a spolu navzájom presadzovať spoločné ciele.

(rozsudok Veľkého senátu Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Gorzelik proti Poľsku zo 17. februára 2004, sťažnosť č. 44158/98, § 92)

Združenie ako subjekt práva

čl. 11 Dohovoru

Združenie má právnu subjektivitu odlišnú od svojich členov, je svojbytným subjektom, nie len zoskupením osôb. Nezískanie statusu právnickej osoby je obmedzením pre mnohé prípady, kedy sa to očakáva vo verejnom dianí. (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci *The United Macedonian Organisation Ilinden and others proti Bulharsku* z 19. januára 2006, sťažnosť č. 59491/00)

Združenie ako subjekt práva

čl. 11 Dohovoru

Ak orgány štátu odmietnu udeliť právny status združeniu jednotlivcov, ide o zásah do ich práva slobodne sa združovať.

(rozsudok Veľkého senátu Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci *Gorzelik proti Poľsku* zo 17. februára 2004, sťažnosť č. 44158/98, § 50)

Združenia ako organizácie súkromného práva

čl. 11 Dohovoru

Ide o právo zakladať združenia ako organizácie súkromného práva, ktoré vznikli na základe súkromnoprávných predpisov a majú plnú autonómiu pri vydávaní rozhodnutí a pri správe svojich vnútorných vecí.

(rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci *Sigurdur a. Sigurjónsson proti Islandu* z 30. júna 1993, sťažnosť č. 16130/90)

Význam slobody združovania

čl. 11 Dohovoru

Sloboda združovania prispieva k vytváraniu zdravej občianskej spoločnosti, pôsobí na ochranu politických, náboženských, kultúrnych a iných menšín, ktorým združovanie pomáha rozvíjať svoju identitu.

(rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci *Sidiropoulos a ostatní proti Grécku* z 10. júla 1998, sťažnosť č. 26695/95)

📖 Zdužovanie a vnútroštátna právna úprava

čl. 11 Dohovoru

Pojem „zduženie“ má svoj autonómny dosah, lebo kvalifikácia vo vnútroštátnom práve je relatívnou hodnotou a predstavuje východiskový bod.

(rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Chassagnou a ostatní proti Francúzsku z 29. apríla 1999, sťažnosť č. 25088/94, 28331/95, 28443/95)

📖 Úloha štátu vo vzťahu k združeniam

čl. 11 Dohovoru

Úlohou vnútroštátnych orgánov je chrániť a podporovať vnútorné hodnoty demokratického systému, ako je pluralizmus, tolerancia a sociálna súdržnosť. Mali by zvoliť skôr zmierlivý prístup, nie zhoršovanie nepriateľských nálad.

(rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Oranio Toxo a ostatní proti Grécku z 20. októbra 2005, sťažnosť č. 74989/01)

📖 Registrácia združenia

§ 4, § 7, § 8, § 9 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov (v znení účinnom do 30. júna 2016)

Konanie o registrácii začína po doručení bezvadného návrhu. Ministerstvo má 10-dňovú lehotu na registrovanie alebo na odmietnutie registrácie. Táto lehota je poriadková, to znamená že ministerstvo môže rozhodnúť o odmietnutí registrácie združenia aj po uplynutí tejto lehoty.

Ak je cieľom združenia rozhodovanie majetkových sporov, čo je v rozpore so zákonom o rozhodcovskom konaní, je to dôvod na odmietnutie registrácie združenia.

(rozsudok Mestského súdu Praha zo 6. mája 2010, sp. zn. 9 Ca 420/2008)

Z odôvodnenia:

- I. Cíl občanského sdružení deklarovaný v jeho stanovách spočívajúci v rozhodovaní majetkových sporů podle zákona o rozhodčím řízení je neslučitelný se zákonem o rozhodčím řízení, podle něhož je oprávněn rozhodovat majetkové spory pouze jeden nebo více rozhodců – fyzických osob anebo stálý rozhodčí soud zřízený na základě zvláštního zákona (§ 2 odst. 1 a § 13

odst. 1 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů). Neslučitelnost takového cíle sdružení se zákonem je důvodom pro odmietnutí registrácie predmetného občanského sdružení podle § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů.

II. Desetidenní lhůta k rozhodnutí o odmietnutí registrácie občanského sdružení, zakotvená v § 8 odst. 2 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, je lhůtou toľiko pořádkovou, což znamená, že ministerstvo může rozhodnutí o odmietnutí registrácie sdružení vydat i po uplynutí této lhůty.

Konanie o registrácii – začatie konania o registrácii – názov občianskeho združenia – lehoty v konaní o registrácii

§ 6, § 7, § 8 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov (v znení účinnom do 30. júna 2016); § 3, § 19b OZ

Vo fáze pred začatím konania o registrácii ministerstvo posudzuje iba formálne náležitosti návrhu na registráciu združenia.

V záujme zachovania právnej istoty je potrebné vychádzať z toho, že ak ministerstvo neupozorní podľa § 7 ods. 2 zákona o združovaní občanov (*na odstránenie väd návrhu pred začatím konania o registrácii – pozn. aut.*) v stanovenej lehote, hoci považoval podaný návrh za vadný, považuje sa návrh za bezvadný a konanie za začaté dňom doručenia návrhu ministerstvu.

Názov združenia má byť primeraný a nemá zavádzať.

Odmietnutie registrácie združenia pre názov, ktorý evokoval správny orgán v oblasti dohľadu nad kapitálovým trhom z nedávnej minulosti (Komise pro cenné papíry) a ktorý bol klamlivý a spôsobilý vyvolať omyl ohľadom povahy združenia, hoci ciele združenia neboli v rozpore so zákonom, je namieste.

Označenie právnickej osoby síce formálne korektným názvom, ktorý je však v dôsledku okolností schopný vyvolať vo verejnosti klamný dojem o povahe subjektu združenia, nie je možné v právnom štáte akceptovať.

Špeciálna úprava lehoty pre vydanie rozhodnutia o odmietnutí registrácie združenia ustanovená v § 8 zákona o združovaní občanov je 10 dní odo dňa začatia konania. S jej márnym uplynutím zákonodarca nespojil žiadny závažný dôsledok v tom zmysle, že by zaniklo oprávnenie pre vydanie rozhodnutia alebo by bol neskôr vydaný správny akt ničotným.

(rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR z 20. mája 2010, sp. zn. 7 As 28/2010 – 102, zberka č. 3/2011, ročník 9, rozhodnutie č. 2218)